

[Erik Eriksen.]

tilskuddet på 165 mill. kr., jeg har peget på mælketilskuddet på 35 mill. kr., jeg har peget på skolebespisningen, der koster 10 mill. kr. Jeg har sagt til regeringen på venstres vegne: skær disse tal ned til det socialt forsvarlige, således at de alene dækker sociale formål. Her er dog tale om godt og vel 200 mill. kr. Hvis det er den høje regerings syn, at dette ikke betyder noget som helst, har jeg ikke noget imod, at befolkningen bliver orienteret om det.

Må jeg videre gøre opmærksom på, at venstres ordfører vedrørende boligstøttelovgivningen, det ærede medlem hr. Lorentzen, er mødt op i udvalget med et skitseforslag på dette område. Og så skal vi høre her, at vi ikke vil forhandle, og at vi ikke er kommet med noget som helst konkret! Må jeg videre minde om, at jeg i udvalget har spurgt, hvorledes det var med — hvad er det nu, han hedder — den højtærede økonomiminister. (*Munterhed*). Ja, jeg indrømmer, at det kan misforstås, men det er lidt vanskeligt. Jeg har spurgt, hvorledes den højtærede økonomiminister trækker på beskæftigelsesloven, om vi ikke kunne få noget at vide om, hvorvidt besparelser her er mulige.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, som jo også er medlem af venstre, spurgte i udvalget, om der ikke kunne foretages besparelser ved de påtænkte investeringer vedrørende rigstelefonen. Og så kommer man og siger, at vi intet har foreslået, vi har ikke udtrykt vilje til noget som helst. Ja, hvis den høje regering — det gentager jeg — har råd til at sige til offentligheden i dette land, at det, venstre og de konservative her har peget på, betyder ingenting, så siger jeg, at den tale skal der nok blive lyttet til, den fortæller mangt og meget.

Jeg vil også gerne gentage det, vi har sagt med hensyn til det principielle på dette område, nemlig, at det må da være helt ulogisk i en tid, hvor man fra alle sider, hvad der end kan skille og dele, er enig om, at forbruget er for stort, ikke at tage denne lovgivning, som betyder, at man giver tilskud for at holde forbruget oppe, op til revision. Jeg forstår godt tendensen i denne politik. Tendensen er, at man vil tage ind med den ene hånd og dele ud med den anden. Jeg

tror, vi er ved at nå dertil, at befolkningen opdager, at den politik har det karakteristiske ved sig, at den hånd, der tager, rummer ligesom lidt mere end den, der giver.

Så skal jeg kun yderligere gøre den bemærkning, at jeg synes ikke, statsministeren skal give sig af med at give karakterer, navnlig ikke i en økonomisk debat. Hverken den højtærede statsminister eller hans regering har på disse områder en historie, der berettiger dem til at være karaktergivende overfor os andre.

Statsministeren siger, at vi nu må komme dertil, hvor vi holder op med at tale om tillid og ikke tillid. Jeg har her i dag søgt at give udtryk for mit syn på den politiske udvikling, og jeg indrømmer, at jeg ikke i dette øjeblik er i stand til at fremhykle en tillid, jeg ikke har.

Stats- og udenrigsministeren (*H. C. Hansen*): Jeg skal lade det om tonen ligge. Det er undertiden let at blive småfornærmet over noget, man gerne vil være fornærmet over, så lad det være, hvad det er.

Må jeg gøre en bemærkning vedrørende det, jeg sagde om tilliden. Jeg tror, at en af de vanskeligheder, vi har været ude i i den relativt lange tid under mindretalsregeringer, er, at man har søgt at tilvejebringe den opfattelse, at der overhovedet ingen stabilitet af nogen art eksisterede herhjemme. Man har forsøgt at tilvejebringe under den socialdemokratiske regering, bevidst synes jeg, i erhvervslivet en fornemmelse af, at der overhovedet ingen tillid kunne være til en regering af en sådan farve. Jeg synes, det er en politisk ret at slås for sine synspunkter, men det forekommer mig, at vi er nået til det tidspunkt, da det må være en fælles opgave for alle her i landet at få tilvejebragt en situation, hvor der fornemmes tillid og stabilitet. Så kan man være uenig om visse hovedlinier — det er en anden sag. Det var det, jeg ville sige med disse særlige bemærkninger.

Jeg har nu flere gange fået at vide, at jeg giver karakter. Jeg ved ikke, hvad det vil sige; jeg ved ikke, hvad det egentlig er, man tænker på. Det synes imidlertid at være således, at min replik overfor angreb udlægges på den måde, at jeg giver karakter. For min skyld kan man bruge den vending så meget, man har lyst til; men det må være